

Információs technológiák a szociális felsőoktatásban

A tanulmány egy olyan kérdőíves vizsgálatról számol be, melynek válaszadói a szociális munkások képzésének tananyagában szereplő informatikai kurzusok oktatói közül kerültek ki. A kutatás a következő kérdésekre koncentrált: milyen a szociális képzésekbe bekerülő hallgatók informatikai felkészültségének értékelése; milyen típusú informatikai tárgyú kurzusok jelennek meg a tantervekben; hogyan illeszkednek az oktatott technológiák a gyakorlati elvárásokhoz; milyen a kurzusok szoftverellátottsága és intézményi infrastrukturális háttere; milyen súlyt helyeznek a képzés helyszínei az online megjelenésre.

Kulcsszavak: *szociális felsőoktatás, informatika, szoftverellátottság, infrastruktúra, online megjelenés*

Szerzői információ:

Molnár Dániel

Szociológus, a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar politikatudományi doktori programjának hallgatója. Három szak ötféle tanulmányi programjában vezet informatikai tárgyú kurzusokat.

E-mail: daniel@btk.pte.hu

Így hivatkozzon erre a cikkre:

Molnár Dániel. „Információs technológiák a szociális felsőoktatásban”.

Információs Társadalom VI, 2. szám (2006): 77–85.

<https://dx.doi.org/10.22503/inftars.VI.2006.2.8>

A folyóiratban közölt művek

a Creative Commons Nevezd meg! – Ne add el! – Így add tovább! 4.0

Nemzetközi Licenc feltételeinek megfelelően használhatók.

Molnár Dániel

Információs technológiák a szociális felsőoktatásban

A szociális felsőoktatás információs és kommunikációs technológiáinak áttekintése eddig nem került a témakörrel foglalkozó vizsgálatok középpontjába. Fontosságát az támaszthatja alá, hogy a képzésekben részt vevő hallgatók jelentős hányada a későbbiekben a közigazgatás különböző szintjein fog dolgozni, informatikai felkészültségük pedig kihat majd az e-kormányzati technológiák alkalmazhatóságának mértékére. A témakör jelen áttekintése egy olyan kérdőíves vizsgálatra épül, melynek válaszadói a szociális képzésekben információs technológiákkal foglalkozó kurzusok oktatói közül kerültek ki. A mintába azok a felsőoktatási intézmények kerültek be, melyek a 2006. évi felvételi eljárás során szociális munka vagy szociálpedagógia szakra hirdettek felvételt.*

A felmérés során a következő kérdésekre koncentráltunk: milyen a szociális képzésekbe bekerülő hallgatók informatikai felkészültségének értékelése; milyen típusú informatikai tárgyú kurzusok jelennek meg a képzésekben; hogyan illeszkednek az oktatott technológiák a gyakorlati elvárásokhoz; milyen a szoftverellátottság, illetve az intézményi infrastruktúra; milyen súlyt helyeznek a képzőhelyek az online megjelenésre. Az említett témakörökbe való betekintés reményeink szerint segítheti a szociális képzések informatikai anyagára vonatkozó ajánlások, szabványok kialakítását.

A hallgatók informatikai felkészültségének értékelése

A Nemzeti alaptanterv (NAT)¹ jelentős hangsúlyt fektet az informatikaoktatásra, amely a műveltségi területek között 2–10%-os aránnyal szerepel. Óraszámokra lefordítva ez azt jelenti, hogy minden felső tagozatos általános iskolás és középiskolás hetente legalább egy órában foglalkozik a témakörrel. A fejlesztési feladatok elméletileg megfelelő mértékben felkészíthetik a tanulókat az információs társadalom aktív polgárának szerepére, valamint megalapozhatják a további, szakirányú informatikai tanulmányokat. A tantárgy súlypontjait az alábbi felsorolás mutatja be:

* Az Országos Felsőoktatási Információs Központ tájékoztatója szerint 20 ilyen intézmény van, ezek közül a következőktől kaptunk értékelhető válaszokat: Debreceni Egyetem Egészségügyi Főiskolai Kar, Eötvös Lóránd Tudományegyetem Társadalomtudományi Kar, Eszterházy Károly Főiskola, Nyugat-Magyarországi Egyetem Benedek Elek Pedagógiai Főiskolai Kar, Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar, PTE Egészségügyi Főiskolai Kar, Széchenyi István Egyetem, Szegedi Tudományegyetem Egészségügyi Főiskolai Kar.

¹ A 243/2003. (XII. 17.) sz. kormányrendelet a Nemzeti alaptanterv kiadásáról, bevezetéséről és alkalmazásáról.

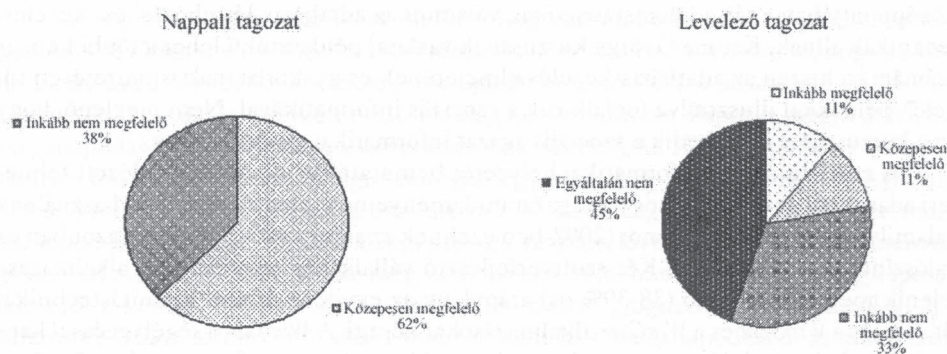
1. *Az informatikai eszközök használata*
2. *Informatika: alkalmazói ismeretek*
 - 2.1. A gyakorlati életben használt legfontosabb írásos formátumok gépi megvalósítása, igény a mondanivaló lényegét tükröző esztétikus külalak kialakítására
 - 2.2. Adatbázisok, adattáblák alkalmazása, keresés adatbázisokban
3. *Infotechnológia (problémamegoldás informatikai eszközökkel és módszerekkel)*
 - 3.1. Az adott probléma megoldásához szükséges módszerek és eszközök kiválasztása
 - 3.2. Algoritmizálás, adatmodellezés (a hétköznapi életben és az iskolában előforduló tevékenységek algoritmizálható részleteinek felismerése és különféle formákban történő megfogalmazása)
 - 3.3. Egyszerűbb folyamatok modellezése, a paraméterek módosítása
4. *Infokommunikáció*
5. *Médiainformatika*
6. *Az információs társadalom*
7. *Könyvtári informatika*

A NAT-ból kiindulva tehát a fiatalabb hallgatók esetében megfelelő szintű informatikai, számítástechnikai ismeretekkel számolhatnak a felsőoktatási intézmények. Sajnos a jelenlegi helyzetkép mást mutat. A szociális felsőoktatásba bekerülő nappali tagozatos hallgatók informatikai felkészültségét az érintett oktatók egyike sem értékelte közepesnél jobbra. (Az ötfokozatú skálán 2,62-es átlag született.) A problémát nem az átlagos felkészültség alacsony szintje okozza, hanem az előtanulmányok színvonalában tapasztalható jelentős szórás. Vannak komoly programozói ismeretekkel, esetenként szakirányú végzettséggel rendelkező hallgatók, de digitális analfabéták is képesek jó eredménnyel érettségizni és bekerülni a felsőoktatásba. A megfogalmazás túlzónak tűnhet, de a digitális analfabetizmus jelenségére illusztris példát nyújtanak azok a fiatalok, akik képtelenek nagybetűket írni a számítógép billentyűzetével.

Egy nagy mintán végzett, reprezentatív felmérés² szerint a magyar középiskolások 40%-a írt már programot életében. Úgy tűnik, ebből a csoportból csak kevesen folytatják tanulmányaikat szociális szakokon, amihez hozzájárulhat az is, hogy ezeknél a képzéseknél a korábbi években nem szerepelt a számítástechnika/informatika a felvételi tárgyak között. Ilyen szempontból a kétszintű képzési rendszer bevezetése kapcsán sem számíthatunk változásra, hiszen a szociális ágba tartozó *bachelor* szakok egyikénél sem jelenik meg az informatika azon 11 (szociális munka), illetve 12 (szociálpedagógia) tantárgy között, melyek a felvételi pontok számításánál választhatók. A számítógépek világa iránt fokozottabb érdeklődést mutató diákok tehát másfelé orientálódnak, a szociális képzésekbe kerülők többségénél megállapítható, hogy – mint az egyik oktató megfogalmazta – „az informatikai tanegységek nem a kedvenc tanegységeik közé tartoznak”.

Az alábbi diagramok a képzésbe belépő nappali és a levelező tagozaton tanuló hallgatók informatikai felkészültségének értékelését mutatják.

² Turcsányiné Szabó Márta: Tanítsunk-e programozást? *Információs Társadalom*, 2003/2.

1. ábra

A felkészültség szintjét illetően pozitív fejlemények is vannak: a válaszadó oktatók a nappali tagozaton jelentős, a levelező tagozaton kismértékű javulásról számolnak be:

Az informatikai felkészültség színvonala az elmúlt öt évben	Nappali tagozatos hallgatók esetében	Levelező tagozatos hallgatók esetében
Jelentős mértékben javult	56%	38%
Kismértékben javult	36%	25%
Nem változott	11%	37%

Az eltérő képzési formákban részt vevő hallgatók közötti különbségeket valószínűleg a levelező tagozat hallgatóinak magasabb átlagos életkorával és az ehhez kapcsolódó másfajta előtanulmányokkal lehet magyarázni.

Kurzusok

A hallgatók felkészültsége meghatározza az informatikai tárgyú képzések összetételét. Annak érdekében, hogy a képzés elején meglévő tudásszintkülönbségek csökkenjenek, a rendelkezésre álló óraszám jelentős hányadát kell felzárkóztató jellegű, alapismereteket nyújtó kurzusokra fordítani. Az ilyen típusú kurzusok a leggyakoribbak a szociális képzésekben: „informatika”, „számítástechnika”, „informatikai alapismeretek” néven találkozhatunk velük. A tematikákban az operációs rendszer működése, az alapvető adminisztrációs szoftverek és bizonyos hálózati alkalmazások működésének áttekintése jelenik meg.

A számítástechnikai alapok meglétét feltételezik azok a kurzusok, amelyek kutatás-módszertani témaköröket állítanak a középpontba. Ilyen tantárgy például a „kvalitatív kutatási módszerek”, az „akciókutatás” vagy a „mérési módszerek komputeres támogatása”. A választható kurzusok között megjelennek még az informatika egy-egy részterületére fókuszáló tárgyak is, mint például az „infomédia” vagy a „multimédia-felhasználás”.

Sajátosan a szociális ágazat igényeihez igazított kurzust a Vitéz János Római Katolikus Tanítóképző Főiskola és a Benedek Elek Pedagógiai Főiskola indít. A tantárgyak

középpontjában a társadalomstatisztikai, valamint az adatbázis-létrehozási és -kezelési technikák állnak. Katona György kurzusának vázlata³ példaértékű lehet a többi képzés számára is, hiszen az adatbázis-kezelés elméletének és gyakorlatának ismertetésén túl „élő” példákkal illusztrálva foglalkozik a szociális informatikával. Nem meglepő, hogy ez a kurzustípus illeszkedik a szociális ágazat informatikai gyakorlatához.

A szociális ágazat informatikai helyzetét bemutató tanulmányban⁴ idézett felmérési adatokból az derül ki, hogy az ágazat intézményeinek jelentős részében használnak valamilyen speciális programot (2002-ben ezeknek az aránya 40% volt, azóta azonban ez valószínűleg növekedett). Két szoftverfejlesztő vállalkozás termékeinek alkalmazása jelenik meg kiemelkedő (38-39%-os) arányban: az egyik az *Abacus Számítástechnikai Bt.*, amely a *WinSzoc* és a *WinGyer* alkalmazásokat készíti. A *WinSzoc* a segélyezéssel kapcsolatos adatbázisok létrehozásánál, kezelésénél használatos szoftver, amelyet 2002 júniusa óta 350 polgármesteri hivatalban telepítettek. A *WinGyer* a gyámhivatalok adatszolgáltatási kötelezettségét segíti, mintegy 130 intézményben. A szoftverek ára tartalmazza az oktatás időszükségletét is, amit a fejlesztő cég 4-6 órában határoz meg.⁵ A másik cég a Közigazgatási Szoftverház, melynek *WinIOP* (integrált önkormányzati programrendszer) elnevezésű szociális és gyermekvédelmi alkalmazását 2003-ban közel félezer önkormányzat használta. Ennek a szoftvernek az ára is tartalmazza a 4 órányi oktatás díját.⁶ A szoftvereket felhasználó munkatársak oktatására a telepítéskor kerül sor, tehát a később felvett munkatársak felkészítése az adott intézményt terheli. A folyamatot lerövidítendő, célszerű lenne az ilyesfajta szoftverek használatát már az egyetemi, illetve főiskolai képzés során megismertetni a hallgatókkal.

A informatikai tárgyú kurzusokhoz rendelkezésre álló óraszámot az összes válaszadó kevesellte. „A tantárgy keretében 1 félévben heti 2 óra gyakorlati oktatás folyik (összesen 30 óra). Az ekkora óraszámban megtanítható tananyag nem teszi lehetővé a gyakran gyengén előképzett hallgatók felkészítését a színvonalas szakmai munka elvégzésére” – írta egyikük.

Szoftverellátottság

A hazai felsőoktatás szereplői számára a magyar állam térítésmentesen biztosít bizonyos *Microsoft* szoftvereket. Az alkalmazás technológiai háttérét a korábbi *Campus* szerződésből kinőtt Tisztaszoftver Program biztosítja. A 2005. április elsején közzétett, 2008. február 28-ig érvényben lévő szerződés rendkívül hasznos a szociális ágazat informatikai fejlesztése szempontjából is, hiszen a különféle *Windows* operációs rendszereken kívül az alapvető adminisztrációs alkalmazásokat tartalmazó *Office* szoftvercsomag rendelkezésre bocsátása is a szerződés részét képezi.

³ *Informatika a szociális munkában* című kurzus vázlata. 2005. http://www.bepf.hu/Oktatasi_segedletek/oktatasi_segedletek.html

⁴ Eckert Bálint: *A szociális ágazat informatikai helyzete*. 2005. <http://www.icsszem.hu/download.php?ctag=download&docID=813&accessible=0>

⁵ Abacus Számítástechnikai Bt. – Céginformáció. <http://www.abacus-net.hu/ceginfo.htm>

⁶ *Önkormányzati Tájékoztató*. XIII. évfolyam, 2. szám, 2003. február.

A program pozitív hozadécai mellett meg kell említeni néhány problematikus pontot is. A *Campus* szerződést számos fórumon kritizálták azon az alapon, hogy az állami forrásokat a *Microsoft* piacvezető pozíciójának megerősítésére használják fel. Noha a szoftveróriás gazdasági helyzetét valószínűleg nem ez az üzlet alapozza meg, a 2005. évi megállapodás már tartalmazza a következő célkitűzést: „Az IHM célja, hogy a Tisztaszoftver Program (TP) technológiásemleges legyen, illetve, hogy elősegítse a nyílt forráskódú rendszerek terjedését az oktatásban is.”⁷ A cél megvalósítása érdekében munkacsoport is alakult az illetékes állami szervek részvételével, az örömteli fejlemények gyakorlati megvalósítása azonban még várat magára. A technológiásemlegesség kapcsán felmerül a kérdés, hogy ha a hivatalos közlés szerint „jogtisztán használhatók [...] a *Microsoft Office* termékek”, akkor miért maradt ki a megállapodásból az alkalmazás *Mac* operációs rendszert futtató gépekre írt változata. A nyílt forráskódú *Linux* esetében annak a *Sulinet Expressz* programba, illetve a központosított közbeszerzés intézményi köre számára szállítható termékek körébe való bevonásával egyértelmű előrelépés volt tapasztalható. Egy közbeszerzési eljárás során jóval bonyolultabb. A szoftverhez jutás legegyszerűbb módja azonban a megfelelő sávszélességű szerverről való letöltés, amire a *TP* esetében lehetőség van. A közelmúltban több külföldi és hazai kezdeményezéstől lehetett hallani, amelyek a *Linux* operációs rendszernek a közigazgatásban történő bevezetésére irányultak. A példák a későbbiekben megalapozhatnák ezen alternatív operációs rendszer oktatásának a szükségességét is a szociális képzésekben, bár erre a válaszadó oktatók szerint jelenleg még nincs szükség.

Amire szükség van, az a *Windows*, a *Word* és az *Excel*. Ezeket az összes válaszadó intézményben használják. Több helyen említik az oktatott szoftverek körében ezek mellett a *PowerPoint*-ot (56%) és az *SPSS*-t (44%). Az utóbbi az informatikai tárgyú kurzusokon leggyakrabban előforduló olyan szoftver, amihez az intézmények nem a Tisztaszoftver Program keretében jutnak hozzá. Alkalmazását a *HUNINET* Egyesület és a magyarországi forgalmazó közötti megállapodás teszi lehetővé, melynek keretében a piaci árnál jóval alacsonyabb licenrdíjat befizető felsőoktatási intézmények dolgozói és hallgatói korlátlan felhasználási jogot kapnak. Az oktatásban gyakorta megjelenő szoftverek felsorolása az *MS Office* részét képező *PowerPoint* és *Access* programokkal folytatható. Az említetteken kívül a válaszokban megjelenő további szoftverek (*Adobe Acrobat*, *ATLAS.ti*, *Audacity*, *Paint Shop Pro*) oktatásával csak egy-egy intézményben találkozunk.

A jelenleg nem oktatott, de a képzésbe bevonni szándékozott szoftverek között a *PowerPoint* áll az első helyen – értelemszerűen azokban az intézményekben, ahol jelenleg nem képezi a tananyag részét. Ez kutatásunk egyik meglepő eredménye, hiszen az *Office* csomag talán legkönnyebben áttekinthető és oktatható alkalmazásáról van szó. Van olyan oktató is, aki az *Adobe Photoshop* és az immáron ugyanehhez a céghez tartozó *Flash* alkalmazásának oktatásával színesítené a képzést. Nem nehéz felfedezni ebben az elgondolásban a honlapkészítés oktatásának igényét. A válaszadók fele ezt elsősorban a *HTML*-nyelv alkalmazásába való bevezetéssel szeretné megvalósítani. A jelölőnyelv alapjainak elsajátítása nem igényel költséges szoftverberuházást, viszont hatása

⁷ Az Informatikai és Hírközlési Minisztérium közleménye a Tisztaszoftver Programról.
http://www.ihm.gov.hu/sajtoszoba/kozlemenyek/ihm_microsoft_megallapodas.html

emelheti a kiadott diplomák értékét, hiszen egyre több szociális intézmény jelenik meg saját honlappal a világhálón, jelentős részük azonban nem rendelkezik megfelelő anyagi forrásokkal ahhoz, hogy erre a célra külön informatikust foglalkoztasson.

Infrastruktúra

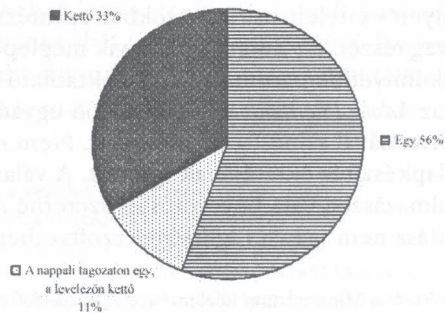
Az informatikai infrastruktúra legmeghatározóbb indikátora a hallgatók számának és a rendelkezésükre bocsátott számítógépek számának az aránya. Az arányszámot firtató kérésre kevés intézményből kaptunk értékelhető választ, ezért az összesítést a Országos Felsőoktatási Információs Központ honlapján található adatok alapján készítettük el:

Egy számítógépre jutó hallgatók száma	A kategóriába tartozó intézmények száma
15 vagy kevesebb	7
15–29	7
30 vagy több	4

Az átlagérték ~25 fő; a szélsőértékeket a Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Karán (3 fő), illetve a Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán találjuk (80 fő). Az adatok önmagukban persze nem árulkodnak a géphez jutás esélyéről, mivel arra egyéb tényezők is kihatnak. Meghatározó például a különböző tagozatokon tanulók aránya, a kollégiumokban található gépek aránya és a hozzáférhető számítógépek állaga. Témánk szempontjából fontos az is, hogy az adatok a képzéseket folytató karokra és főiskolákra vonatkoznak, az egyes tanszékekhez tartozó arányok pedig ettől eltérőek lehetnek. (Pécsen például külön gépterem áll a szociális munkás, szociálpolitikus és szociális munkás szakos hallgatók rendelkezésére.)

Az előzőnél relevánsabb adat, hogy a számítástechnikához kapcsolódó kurzusokon minden hallgató külön számítógépen dolgozhat-e. Átlagosan három hallgató jut két számítógépre.

Az egy számítógépre jutó hallgatók száma az informatikai tárgyú kurzusokon

2. ábra

Noha többségben vannak azok az intézmények, ahol a résztvevők külön munkaeszközt használhatnak, számos képzési helyen ez az optimális állapot nem valósul meg. A manapság széles körben használatos programok pontos működését, felépítését megismerni az átlagfelhasználó számára szinte lehetetlen. Ami használhatóvá teszi őket, az a hasonló, sok esetben azonos kezelőfelület. Ennek logikáját legkönnyebben a gyakorlati alkalmazás során lehet elsajátítani. Az iskolának lehetőséget kell biztosítani erre. Bizonyos feladattípusok esetén (pl. kérdőíves vizsgálatok adatbázisának elkészítése során) a párban végzett munkának hasznos vonásai is lehetnek, az esetek többségében viszont csoportbontással sokkal jobb eredményeket lehet elérni.

A válaszadó oktatók intézményük informatikai infrastruktúráját azonos arányban tartották jónak, közepesnek, illetve rossznak. Az értékelés egyébként nem mutatott kapcsolatot a rendelkezésre álló számítógépek számával.

Online megjelenés

A szociális képzéseket folytató intézményeknek az információs technológiákhoz fűződő viszonyát látványosan szemlélteti a hálózati megjelenéshez való viszonyuk. Az e tekintetben élenjáró iskoláknak legalább hetente frissített honlapja van, amely egyszerre szolgálja a külső tájékoztatást, valamint – tantárgyi segédanyagokkal, máshol nem hozzáférhető tanulmányokkal – az oktatást. Hasonló ismérv az oktatók és a hallgatók elektronikus levelezésének rendszeressége.⁸ Az online kommunikáció elterjedtségének mértékére vonatkozóan csak becslést tudunk adni: ez a forma valószínűleg gyakoribb azokban az intézményekben, amelyek közzéteszik munkatársaik e-mail címeit. A szűkös költségvetések nyilvánvalóan megnehezítik egy-egy megfelelő tanszéki vagy kari honlap kialakítását és fenntartását, de az esetek egy részében inkább azt lehet feltételezni, hogy az online megjelenés szükségességének mérsékelt fontosságot tulajdonítanak.

A táblázat a szociális képzőhelyek 2006 januárjában elérhető hálózati megjelenésének elemzése alapján készült. Az informativitás megítélésénél az értékelés teljesen objektív módon történt, a következő adatok meglétének ellenőrzésével: elérhetőség, tantervek, *online tananyagok*, oktatói életrajzok, aktualitások. A használhatóságra vonatkozóan a következő szempontok szerint történt az értékelés: a szakhoz kapcsolódó információk elérhetősége, honlaptervezés-felépítés. Fontos megemlíteni, hogy több intézményben éppen folyamatban volt a releváns információk feltöltése, és volt olyan tanszék, ahol a közeljövőben esedékes honlapcseréről számoltak be.

Intézmény	A honlap típusa	Informativitás	Használhatóság
AVKF Pszichológia és Szociálpedagógia Tanszék	főiskolai honlap	4	4
DE BTK Politikatudományi és Szociológiai Intézet, Szociológia Tanszék	kari honlap, integrált intézeti és a hallgatók által gondozott „szakos” honlap	4	3
DE EFK	kari honlap	3	4

⁸ Kárpáti Andrea: A tudásalapú társadalom pedagógiája és a számítógéppel segített tanulás. *Információs Társadalom*, 2003/2.

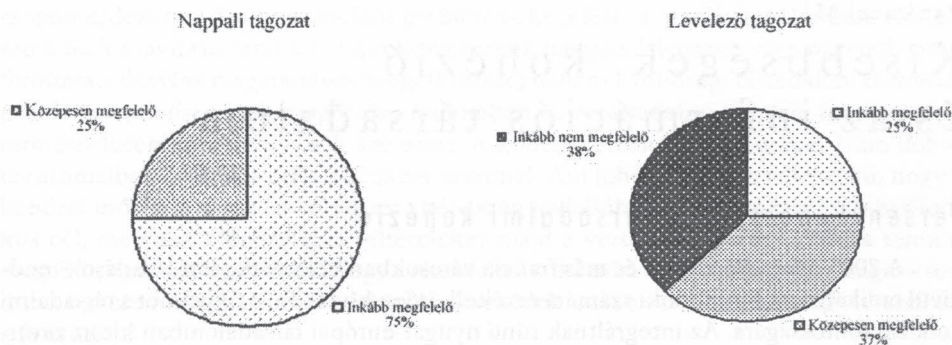
Intézmény	A honlap típusa	Informativitás	Használhatóság
ELTE TáTK Szociális Munka és Szociálpolitika tanszék	önálló tanszéki honlap	5	5
EKF Alkalmazott Pszichológia és Szociológia Tanszék	kari honlap	2	4
KJF Európai Közpolitika és Szociális Szolgáltatásmenedzsment Tanszék	tanszéki információs blokk a főiskola honlapján	3	5
KRE TFK Diakóniai Intézet	önálló intézeti honlap	5	4
NyME ATFK	tanszéki blokk a kari honlapon	2	3
NyME BEPF Szociálpedagógia Tanszék	főiskolai honlap	3	2
PTE BTK Szociális Munka és Szociálpolitika Tanszék	önálló tanszéki honlap	4	5
PTE EFK Szociális Munkás Képző Intézet	kari honlap	2	2
ri0PTE IGYFK Szociálpolitikai Intézet	kari honlap	2	2
SZE Egészségügyi és Szociális Intézet Szociális Munka Tanszék	önálló tanszéki honlap	4	5
SZIE JFK Szociálpedagógiai Tanszék	önálló tanszéki honlap	4	5
SZTE EFK Szociális Munka és Szociálpolitika Tanszék	önálló tanszéki honlap	3	4
TSF Egészségügyi Intézet Szociális Munka Tanszék	intézeti honlap	1	1
VHF	főiskolai honlap	2	4
VJRKTF Szociális Képzési és Neveléstudományi Tanszék	főiskolai honlap	2	3
Wesley János Lelkészképző Főiskola	főiskolai honlap	2	2

A szociális képzésekhez kapcsolódó honlapok csoportjára elsősorban az eklektikuság jellemző. A kulcsin tekintetében ez pozitívumként, az ágazat sokszínűségére való utalásként is értelmezhető, a tartalmak eltérései azonban megnehezítik az egyes intézmények közötti eltérések és a kapcsolódási pontok meghatározását.

Javaslatok

A szociális képzésekben jelenleg különböző tantervek által meghatározott módon, eltérő óraszámban, egyedi tematikák alapján zajlik a hallgatók oktatása az informatika tárgykörében. Az eltérések eredményeként a majdani munkaadók körében is előállhat a most csak a képzési helyeken érzékelt helyzet, miszerint adott végzettséghez (érettségi, illetve szociális diploma) nem lehet megfelelő tudásszintet társítani. Az erre adott válaszlehetőség a megfelelő szakirányú oklevél vagy bizonyítvány igénylése az érintettektől. Ezt a helyzetet elkerülendő, célszerű lenne a tapasztalatok cseréjén alapuló egyeztetések nyomán kialakuló, egymáshoz közelítő oktatási stratégiát kialakítani.

A vizsgálatban részt vevő oktatók között nem volt olyan, aki a képzés végén megfelelőnek ítélte volna a hallgatók informatikai képzettségét. Az alábbi diagramok a képzésből kilépő hallgatók tudásszintjének értékelését mutatják:

3. ábra

A leírt helyzetet előidéző okok között számos tényezőre lehet utalni, s ezek közül ki kell emelni a képzésekbe bekerülő hallgatók egy részének alacsony tudásszintjét, a rendelkezésre álló alacsony óraszámot, valamint az infrastrukturális problémákat. A szükséges változtatások egy része meghaladja az érintett képzőhelyek lehetőségeit, de az első lépést ezen a szinten kell megtenni, annak tudatosításával, hogy az információs technológiák a szociális ágazat szerves részét képezik.